

Sveti Nikolaj.

Ljubi sveti Nikolaj, Vsak med nami sklene zdaj, Da posluša pazno v šoli, Da pobožno v cerkvi molí.	Sto palač in nizkih koč U sén zagrne mrzla noč. — Solnce spi še za gorami, Deca v hiši se predramí.

Ljubi sveti Nikolaj, Dárov nam priněsi kaj, In otroci bomo vzorni, Pridni, starišem pokorni!	Je-li možno? kak pogled! Stó daril leži vzpored: Jabolka, slaščice, hruške, Konji, punice in puške.

Vse vam dal je Nikolaj.
Toliko vam pravim zdaj:
Hranite daróve lepe,
Hranite pa tudi sklepe.

Anton Medved.

»Oboje!«

Kdo bi si mislil, da se celo sveta jeza lahko tako spreobrne, da jo je treba grajati. Pri Logarjevih se je to pokazalo, in sicer o času, ko bi človek najmanj pričakoval.

Logarjev Lojzek in Logarjeva Julika sta bila tako izvrstna otroka, da so ju bili njuni stariši silno veseli, pa tudi iz šole sta prinašala le pohvalna naznanila in spričevala.

Ako so pa dobri stariši veseli svojih dobrih otrok, hočejo pa tudi njim napraviti veselje, zlasti če so imoviti; kajti o tem, otroci, mi kar molčíte, češ, da bi mogli vi v ljubezni prekositi svoje stariše. Če imate vi dobrega ata in ljubo mamo še tako radi, le prepričani bodite, da oni imajo vas še rajši. To se posebno pokaže o božiču.

Veliko sta pričakovala Logarjev Lojzek in Julika, da jima bode prinesel ljubi Jezušček ob svojem rojstnem godu, a dobila sta še več.

Advent se je bližal že koncu; vse misli dobrih ljudij, zlasti bogoljubnih otrok, so se obračale le proti božiču.

Nekega dné reče Logarjev Lojzek sestrici: »Ti, letos pa ne bomo imeli pri nas jaslíc, marveč božično drevesce; jaslice ima lahko že vsak berač.«

Julika: »Lojzek, ne govôri mi tako ošabno. V šoli so nam gospod ka-tehet rekli, da so jim jaslice bolj všeč kakor drevesce.«

Lojzek: »Kaj boš neki; mar misliš, da nimam ušes? Gospod so nam pripovedovali, da Jezušček v jaslih, če tudi malo Detece, je vsemogočni Kralj, ki nam je prinesel iz nebes svoje rajske darove. In te dragocene darove nam pomeni prelepo božično drevo.«

Julika: »Že res; ali pa nič ne veš, kaj so še potem pravili, kako je neskončno velikí Bog hotel biti tako neizrekljivo majhen, da je Kralj ne-